

Nijvel, 21 Juli, 1903.

Bertke Fons,

Levat u niet ontmoedigen. Met uw wils kracht komt men wel alles te boven... Het is me reeds een schone loon voor mijn werkje dat het u een weinig opgebeurd heeft. Doch ikrees dat allen het niet met uwve oogen zullen lezen... Niettemin bijnd of niet, ik doe voort, en voel nog veel in mij dat er uit moet.

Om 't lone in mij aan band en stid te leggen, trouw ik op einde oogst... Mijn vrouw, en heerlijk beeld van Vlaamse keuren en sterke, mijn Marie, mijn lieve, zal me steunen in 't jonge leven waar

een mensche alleen looveel gevaar loopt schipbreuk te leiden.

Moeder is heel in haar schik met mijn huwelijch. Mijn bruidje is me reeds een paar malen te onzent gentsen en moeder heeft me gezegd: "jongen als ge niet gelukkig zijt, is 't uw schuld:

'k geloof het ook, Fons,

Maakt ik de bruilof regelen, 'k sou natuurlijk mijn besten vriend uitnoodigen. Maar mijn schoonvaders doen hetzelfde en er zal niemand anders dan broeders en zusters gevraagd worden: een klein familiefeestje.

Mijn huwelijch heb ik van Fredericq sanylandigd ~~en hem~~ hij heeft me een zeer schone brief geschreven, waarin hij me vraagt of hij de bekende oom kwijt mag schelden als bruiloftgeschenk. Ik mocht hem niet beletten goed te doen. Wat gouden hert: Wat een ander man als die jezuïeten die 'k hier al wormen door

elkaar die wringend. Nooit heb ik een
 verschrikkelijker studie gekend als dit...
 Onze Vlaamse Raesslaerkes en Ghiesljes
 hebben daar nog niets bij. Ze gapen me hier
 als een monster aan omdat ik een mens
 wil zijn...

Of ik gelukkig ben? ~~ja~~ groote ja, en
 kleine nee... Volmaakt gelukkig kan ik
 eens zijn met mijn vrouw en mijn volk
 in Vlaanderen.

Men zegt dat een man twee maanden voor
 huwelijk gek wordt: gek word ik
~~na~~ precies niet.. maar ik wilde wel dat de
 tijd al over was.

Veel heb ik geschreven sedert het afwerken
 van Ternaer; nu ben ik uit, door overmoot
 van gevoel, en overmaat in de uitdrukkelij-
 heit... 't doet al te samen beteren...

Steek nu maar alle muizenresten uit
 uw kop.. recht u heel op... in de hoopje-
 en als ge daar zijt, trouw, neem de Heer
 een flink Vlaamse dochterken anders loopt

ge weer geraar op den dool en den dom-
 jel te geraken...

Ik ben ernstig en geand geworden naar
 lihouren en geest. Volg mijn voorbeeld... en ver-
 tel maar niet veel van onze oude frutsen.
 Ik heb me een stuiltand op mijn mond
 gelegd....

~~Veel~~ die zaak van Pr Frederic en nie-
mand, niet voor mij maar voor hem: de
 vlote wereld verstaat geen edelmoedigheid
 meer: maar een mensch die zou een
 hopelooze met heel en getactt ellende-
 lingen verzoenen.

Vertrouw op u zelf en weet dat ge steeds
 een onverkeerbaren vriend hebt in uwen.

Rene'

